

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

- 1) Πρέπει να πολεμά κανείς με όλες του τις δυνάμεις και παντοτινά και γενναία (απόσπασμα)
Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

- 2) Ο Όσιος Γεράσιμος ο νέος ο εν Κεφαλληνία (απόσπασμα)
Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 2 0 Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Υ 2 0 1 3

✿ Άρτεμίου μεγαλομάρτυρος (μαρτ. 361 - 363),

✿ Ματρώνης όσίας τής Χιοπολίτιδος (1462),

✿ Γερασίμου όσίου του έν Κεφαλληνία (ανακομιδή λειψ. 1581).

«Αιτούνται οι δαίμονες να μην εισέλθουν στην άβυσσο, αλλά να τους επιτραπεί ακόμη να παραμείνουν στη γη. Ο Κύριος τούς επιτρέπει να είναι στη γη, ώστε παλεύοντας με τους ανθρώπους, να τους κάνουν πιο άξιους. Διότι, εάν δεν ήταν αντίπαλοι, δε θα ήταν αγώνες, και εάν δεν ήταν αγώνες, δε θα ήταν στέφανοι.» - Οσ. Θεοφυλάκτου Αρχιεπισκόπου Βουλγαρίας

**Πρέπει να πολεμά κανείς με όλες Του Τις δυνάμεις και παντότινά και Γενναία
Αγίου Νικοδήμου Του Αγιορείτου**

(18^{ος} - 19^{ος} αιώνας, 1749 Νάξος - 14 Ιουλίου 1809 κελί Σκουρταίων, Καρτές Αγίου Όρους)

(απόσπασμα)

Εάν θέλεις να νικάς τους εχθρούς σου πιο γρήγορα και εύκολα, είναι ανάγκη να πολεμάς, αδελφέ και πάντα και γενναία εναντίον όλων σου των παθών, περισσότερο όμως και ειδικά εναντίον της φιλατίας σου, δηλαδή της υπερβολικής αγάπης του εαυτού σου, συνηθίζοντας να έχεις για φίλους σου αγαπητούς τις περιφρονήσεις και τις θλίψεις, που μπορεί κάποτε να σου δώσει ο κόσμος· γιατί, με το να μη γνωρίζει κάποιος αυτό τον πόλεμο του εαυτού του και με το να τον υπολογίζει λίγο, συνέβηκε και συμβαίνει πάντα, να είναι οι νίκες δύσκολες, σπάνιες, ατελείς και ανύπαρκτες.

Λοιπόν, αυτός ο πόλεμος πρέπει να γίνεται πάντοτε, ασταμάτητα, δηλ. συνεχώς, μέχρι την ώρα του θανάτου σου και με γενναία ψυχή, την οποία εύκολα θα αποκτήσεις, εάν τη ζητήσεις από το Θεό· εάν όμως σκεφθείς τη λύσσα και το παντοτινό μίσος, που έχουν εναντίον σου οι εχθροί δαίμονες και το μεγάλο πλήθος των παρατάξεων και στρατευμάτων τους, σκέψου όμως από την άλλη πλευρά, ότι είναι πολύ μεγαλύτερη η δύναμις του Θεού και η αγάπη που σου έχει και ότι πολλοί περισσότεροι είναι οι Άγγελοι του ουρανού και οι προσευχές των Αγίων, που πολεμούν κρυφά με το μέρος μας, όπως γράφτηκε για τον Αμαλήκ· «*Με μυστικό και άορατο χέρι πολεμά ο Κύριος*» (Εζ. 17, 16).

Κυριακή ΣΤ' του Λουκά

Οπότε, δεν πρέπει να φοβηθείς ποτέ, και αν ακόμη νομίζεις ότι ο πόλεμος των εχθρών είναι δυνατός κατά πολύ, ότι θα παραμείνει για όλη σου τη ζωή και ας σε φοβερίζει με πτώσεις από διάφορα μέρη. Γιατί, *κάθε δύναμη και γνώση των εχθρών μας, βρίσκεται στα χέρια του Θεού μας Αρχιστρατήγου Ιησού Χριστού, για του Οποίου την τιμή πολεμείσαι.* Ο Οποίος, επειδή μόνος Του σε προσκαλεί με βία στον πόλεμο, όχι μόνο δε θα αφήσει ποτέ να υπάρξει σε βάρος σου κάποια εξουσία και νίκη από τους εχθρούς (γιατί αυτό το θεωρεί ως προσβολή Του)· *αλλά πολεμώντας Αυτός για σένα, θα τους παραδώσει στα χέρια σου νικημένους, όταν Του φανεί ευχάριστο· «Ο Κύριος ο Θεός σου πηγαινοέρχεται μέσα στο στρατόπεδό σου για να σε προστατεύσει και για να συλλάβει τους εχθρούς σου και να τους παραδώσει στα χέρια σου» (Δευτ. 23, 15).*

Εάν όμως και Αυτός αργοπορήσει μέχρι την τελευταία μέρα της ζωής σου, για να κάνει αυτή τη νίκη, αυτό θα είναι για μεγαλύτερο κέρδος σου· μόνον εσύ, αυτό πρέπει να κάνεις, να πολεμάς μεγαλόψυχα· και αν πολλές φορές μείνεις πληγωμένος στον πόλεμο, μην αφήσεις ποτέ σου τα όπλα, ούτε να φύγεις· τέλος πάντων, για να παρακινείσαι να πολεμάς γενναία, πρέπει να γνωρίζεις, *ότι αυτόν τον πόλεμο δεν μπορεί να τον αποφύγει κανένας άνθρωπος, είτε στη ζωή είτε στο θάνατο· και όποιος δεν πολεμάει για να νικήσει τα πάθη και τους εχθρούς του, αναγκαστικά πρέπει να συλληφθεί εδώ ή εκεί και να πεθάνει.*

Επιπλέον, πρέπει να πολεμάμε γενναία και πάντα, γιατί έχουμε να κάνουμε με τέτοιους εχθρούς, *οι οποίοι τόσο πολύ μας μισούν, ώστε δεν είναι δυνατόν να ελπίζουμε ποτέ από αυτούς ούτε ειρήνη, ούτε διορία ή κάποια ανακωχή και κατάπαυση του πολέμου.* Γιατί καλό ήταν από την αρχή να μην ανοίξουμε πόρτα και να βάλουμε τους εχθρούς και τα πάθη μέσα στην ψυχή και στην καρδιά μας· αφού όμως τους βάλαμε μία φορά, *πρέπει να πολεμάμε για να τους βγάλουμε·* επειδή αυτοί όντας αναιδέεις και αδιάντροποι, δε βγαίνουν με άλλον τρόπο **παρά με τον π ό λ ε μ ο.**

Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, Πρέπει να πολεμά κανείς με όλες του τις δυνάμεις και παντοτινά και γενναία (απόσπ.), από το βιβλίο του Αγίου Νικοδήμου: 'Ο Αόρατος Πόλεμος'

Κυριακή ΣΤ' του Λουκά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 26 - 39)

Ἡ θεραπεία του δαιμονισμένου στη χώρα των Γαδαρηνῶν

Ἰῶ καιρῶ εκείνω, ἔλθοντι τῶ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῶ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἰμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῶ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῶ πνεύματι τῶ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῶ ὄρει καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὄρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὖρον καθημένον τὸν ἀνθρώπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονουῖντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῶ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Εκείνο τον καιρό, καθώς έφτασε ο Ιησούς στην περιοχή των Γαδαρηνών, τον συνάντησε κάποιος άνδρας από την πόλη, που είχε μέσα του δαιμόνια από πολύν καιρό. Ρούχο δεν ντυνόταν ούτε έμενε σε σπίτι, αλλά ζούσε στα μνήματα. Όταν είδε τον Ιησού, έβγαλε μια κραυγή, έπεσε στα πόδια του και του είπε με δυνατή φωνή: «Τι δουλειά έχεις εσύ μ' εμένα Ιησού, Υιέ του ύψιστου Θεού; Σε παρακαλώ μη με βασανίσεις». Αυτά τα είπε, γιατί ο Ιησούς είχε διατάξει το δαιμονικό πνεύμα να βγει από τον άνθρωπο. Από πολλά χρόνια τον είχε στην εξουσία του, και για να τον συγκρατήσουν τον έδεσαν με αλυσίδες και του έβαζαν στα πόδια σιδερένια δεσμά. Εκείνος όμως έσπαζε τα δεσμά, και το δαιμόνιο τον οδηγούσε στις ερημιές. Ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ποιο είναι το όνομά σου;» Εκείνος απάντησε: «Λεγεών»· γιατί είχαν μπει μέσα του πολλά δαιμόνια. Τα δαιμόνια, λοιπόν, τον παρακαλούσαν να μην τα διατάξει να πάνε στην άβυσσο. Εκεί κοντά ήταν ένα κοπάδι από πολλούς χοίρους που έβοσκαν στο βουνό, και τα δαιμόνια παρακαλούσαν τον Ιησού να τους επιτρέψει να μπουν στους χοίρους, και τους το επέτρεψε. Βγήκαν, λοιπόν, από τον άνθρωπο και μπήκαν στους χοίρους. Τότε το κοπάδι όρμησε προς τον γκρεμό και πνίγηκε στη λίμνη. Μόλις οι βοσκοί είδαν τι έγινε, έφυγαν και το είπαν στην πόλη και στην ύπαιθρο. Βγήκαν οι άνθρωποι να δουν τι έγινε και ήρθαν κοντά στον Ιησού. Βρήκαν τον άνθρωπο από τον οποίο βγήκαν τα δαιμόνια να κάθεται δίπλα στον Ιησού, να φοράει ρούχα και να φέρεται λογικά, και φοβήθηκαν. Όσοι είχαν δει τι είχε γίνει, τους είπαν για το πώς ο δαιμονισμένος σώθηκε. Τότε όλο το πλήθος από την περιοχή των Γαδάρων παρακαλούσαν τον Ιησού να φύγει από κοντά τους, γιατί τους είχε πιάσει μεγάλος φόβος. Εκείνος μπήκε στο πλοιάριο για να γυρίσει πίσω. Ο άνθρωπος από τον οποίο είχαν βγει τα δαιμόνια τον παρακαλούσε να τον πάρει μαζί του. Ο Ιησούς όμως του είπε να φύγει, με τα παρακάτω λόγια: «Γύρισε στο σπίτι σου και διηγήσου όσα έκανε σ' εσένα ο Θεός». Εκείνος έφυγε διαλαλώντας σ' όλη την πόλη όσα έκανε σ' αυτόν ο Ιησούς.

(ΕΚΛΟΓΑΙΟΝ, Αποστολικά και Ευαγγελικά Αναγνώσματα των Κυριακών και Εορτών, Κείμενο-Μετάφραση, ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ)

Κυριακή ΣΤ' του Ιουκά

Ο Όσιος Γεράσιμος ο νέος ο εν Κεφαλληνία

Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

(18^{ος} - 19^{ος} αιώνας, 1749 Νάξος – 14 Ιουλίου 1809 κελί Σκουρταίων, Καρνές Αγίου Όρους)

(απόσπασμα)

Ετούτος ο νεοφανής Όσιος Γεράσιμος ήταν από την Πελοπόννησο, από τα Τρίκαλα (Κορινθίας). Οι γονείς του ονομάζονταν Δημήτριος και Καλή, οι οποίοι επικαλούντο Νοταράδες.

Γεννηθείς λοιπόν από αυτούς (το 1509), επιδόθηκε στη μάθηση των ιερών γραμμάτων, τα οποία και έμαθε.

Όταν έφθασε σε (κατάλληλη) ηλικία, αναχώρησε από την πατρίδα του και πήγε στη Ζάκυνθο. Από εκεί γύρισε όλη την Ελλάδα. Πήγε στη Θεσσαλία. Έπειτα στη Μαύρη Θάλασσα. Και από εκεί στην Κωνσταντινούπολη, Προποντίδα και Χαλκηδόνα. Μετά πήγε στο Άγιο Όρος, και σύναξε ως μέλισσα, από τους εκεί ενασκούμενους Πατέρες, τα κάλλιστα άνθη της αρετής. Από εκεί πήγε στα Ιεροσόλυμα, όπου παροίκησε. Χειροτονήθηκε *παρά του τότε Ιεροσολύμων Γερμανού* υποδιάκονος, διάκονος και πρεσβύτερος. Και στον Άγιο Τάφο μεν, έγινε καντηλανάφτης ένα χρόνο, στο ρηθέντα Πατριάρχη δε, υπηρέτησε χρόνους δώδεκα. Πηγαίνοντας στον Ιορδάνη ποταμό, εκεί πέρασε νηστικός σαράντα ημέρες, *κατά μίμησιν του Κυρίου*, και πάλι γύρισε στο Πατριαρχείο.

Μετά αναχώρησε από τα Ιεροσόλυμα και πήγε στο Όρος Σινά, στην Αλεξάνδρεια και Αντιόχεια και Δαμασκό, και όλη την Αίγυπτο. Έπειτα πήγε στην Κρήτη. Και από εκεί γύρισε πάλι στη Ζάκυνθο. Εκεί πέρασε πέντε χρόνους μέσα σ' ένα σπήλαιο, με ασκητική ζωή, τρώγοντας μόνο κολοκύθι βρασμένο χωρίς αλάτι, και όσπρια βρεγμένα στο νερό, χωρίς να φάει ολότελα ψωμί.

Αφού αναχώρησε από τη Ζάκυνθο, πήγε στην Κεφαλληνία, και εκεί, βρίσκοντας ένα τόπο, που ονομαζόταν *Σπηλαία*, πέρασε χρόνους πέντε και μήνες έντεκα. Μετά πήγε σε τόπο καλούμενο Ομαλά. Και εκεί, βρίσκοντας ένα Ναό μικρό και παλαιό, τον ανακαίνισε εκ βάθρων· έκτισε κελιά, έφτιαξε Μοναστήρι γυναικείο, επονομάζοντάς το, *Νέα Ιερουσαλήμ*, στο οποίο συνάχθηκαν εικοσιπέντε καλόγριες.

Κυριακή ΣΤ' του Λουκά

Ἀφού ἐφθασε ὁ Ὅσιος σε βαθύτατο γήρας, προγνώρισε τὸ θάνατό του. Σύναξε τὶς καλόγριες, τὶς δίδαξε, τὶς εὐλόγησε καὶ παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στα χέρια τοῦ Θεοῦ στὶς 15 Ἀυγούστου 1579.

Ἐπειδὴ ὁμως στὴν ἡμέρα αὐτὴ εορτάζεται ἡ **Κοίμησις τῆς Θεοτόκου**, ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου μετατέθηκε τὴν 20^η Ὀκτωβρίου, ὅταν ἐγίνε ἡ ανακομιδὴ τοῦ αγίου τοῦ λειψάνου, τὸ ὁποῖο βρέθηκε σῶο καὶ ολόκληρο, διασώζοντας πάντα τὰ σημάδια τῆς αγιότη-
τας, δηλ., τὸν κροκοβαφὴ χρωματισμό, τὴν ἀρρητον εὐωδία καὶ τὰ θαύματα ποῦ ἐνεργεῖ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἓνα θὰ ἐνθυμηθούμε ἐδῶ.

Μία γυναίκα εὐρισκομένη στὸ Μοναστήρι τοῦ Αγίου, κατ' ἐνέργεια τοῦ Διαβόλου ἐπέσε μέσα στὸ πηγάδι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύχτας. Ὁ Ἅγιος, ἀφού φάνηκε καὶ φώναξε με τὴ συνηθισμέ-
νη φωνή του, βάσταξε τὴ γυναίκα καὶ δὲν τὴν ἄφησε νὰ υποστεῖ βλάβη, ἢ νὰ βυθισθεῖ στὸ νερό. Ἀφού ἄκουσαν δε οἱ καλόγριες τὴ συνήθη φωνὴ τοῦ Αγίου, σηκώθηκαν ἀπὸ τὴν κλίνη, καὶ γύριζαν ἀπὸ τὸ ἓνα στὸ ἄλλο μέρος, με τὴν ἐπιθυμία νὰ ἀκούσουν καὶ δεύτερον τὴ γλυκεῖα φωνὴ τοῦ διδασκάλου τους. Ἀφού ζήτησαν καὶ τὴ γυναίκα καὶ δὲν τὴ βρήκαν, ἐσκυψαν τελευταία μέσα στὸ πηγάδι. Καὶ ὦ τοῦ θαύματος! τὴ βλέπουν, ἐπάνω στὸ νερό, σαν νὰ τὴ βάσταζε κάποιος ἀπὸ κάτω αοράτως. Ἀφού τὴν ἐβγαλαν ἐξῶ, ἔμαθαν ἀπὸ αὐτὴ, ὅτι ὁ Ἅγιος φάνηκε στὸ πηγάδι, τὴ βάσταζε καὶ δὲν τὴν ἄφηγε νὰ βυθισθεῖ στὸ νερό. Ἀφού εἶδαν καὶ ἄκουσαν τούτο τὸ θαῦμα, δόξασαν μεν τὸ Θεό, εὐχαρίστησαν δε τὸν Ἅγιο.

Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Ὁ Ὅσιος Γεράσιμος ὁ Νέος ὁ ἐν Κεραλληνία (ἀπόσπ.),

Συναξαριστὴς τῶν δώδεκα μηνῶν τὸν ἐνιαυτοῦ

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ φράση τοῦ Αγίου Γερασίμου με τὴν ὁποία νουθετοῦσε ἕως ἐσχάτου ἀναπνοῆς:

«ΤΕΚΝΙΑ ΕΙΡΗΝΕΥΕΤΕ ΕΝ ΕΛΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΜΗ ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΦΡΟΝΕΙΤΕ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) Δ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΡΑΧΩΝΑΣ Δ

Παρασκευή 25 Ὀκτωβρίου 2013, Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός 5:30μ.μ.

Σάββατο 26 Ὀκτωβρίου 2013, Ὁρθρος καὶ Πανηγυρική Θεία Λειτουργία 7:00π.μ.

2) ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α. Α

Ἡ Ἐνοριακὴ Φιλόπρωτος Ἀδελφότητα διοργανώνει Ἀπογευματινὴ Προσκυνηματικὴ Ἐκδρομὴ **στὴν Ἱερά Μονὴ Παυλαγίας Χρυσοπηγῆς στὸ Πυλιδένδρι**, τὴ Δευτέρα 4 Νοεμβρίου 2013. Ὁρα ἀναχώρησης 3:30μ.μ. ἀπὸ τὸν Ἅγιο Νικόλαο. Τιμὴ εἰσιτηρίου 15 €.